Letní vydání

Naše VESNICE

Naše vesnice 2/2014

Druhou sobotu v červnu se na dětském dni bavili opravdu všichni

Dětský den 2014

Tematická příloha Naší vesnice, tentokrát o pádu letadla v Husinci o Velikonocích 1945, na straně 28

SOUHRN USNESENÍ zápisu č. 2/2014 z veřejného zasedání zastupitelstva obce Husinec konaného dne 5. 5. 2014

usnesení č. 1/2/2014: ZO schvaluje úpravu rozpočtu roku 2014 ve znění přílohy č. 1 (Rozpočtové opatření č. 2).

usnesení č. 2/2/2014: ZO souhlasí se záměrem odtěžit část břehu na říčním km 35–35,8 na pozemcích p. č. 490/12 a 490/2 a 490/3 k. ú. Husinec u Řeže. ZO nesouhlasí s přepravou materiálu přes obec Husinec.

usnesení č. 2a/2/2014: ZO souhlasí s variantou č. 1 uvedenou ve studii proveditelnosti Revitalizace PB Vltavy v obci Husinec.

usnesení č. 2b/2/2014: ZO souhlasí s variantou č. 2 uvedenou ve studii proveditelnosti Revitalizace PB Vltavy v obci Husinec.

usnesení č. 2c/2/2014: ZO nesouhlasí s variantou č. 3 uvedenou ve studii proveditelnosti Revitalizace PB Vltavy v obci Husinec.

usnesení č. 3/2/2014: ZO potvrzuje, že „sociální pobytové zařízení – domov se zvláštním režimem“, které by bylo rekonstruováno ze stávajícího hotelu Vltava na pozemku č. parc. 480 v k. ú. Husinec u Řeže odpovídá svým účelem vymezenému využití plochy pozemku, který je ÚP zařazen jako plocha pro Občanské vybavení obchodu a služeb (OO).

usnesení č. 4/2/2014: ZO pověřuje starostku k jednání s ÚJV Řež, a. s., o koupi tenisových kurtů u hotelu Vltava.

usnesení č. 5/2/2014: ZO schvaluje částku 45 Kč denně, maximálně však 750 Kč/měsíc/dítě, jako úhradu části nákladů na stravování dítěte umístěného v nestátním předškolním zařízení v obci Husinec. Podmínkou je podání žádosti s prohlášením o splnění podmínek pro obdržení podpory – 1. trvalé bydliště v obci Husinec, 2. dosažení 3 let věku, 3. docházka do nestátního předškolního zařízení v obci Husinec (dětské kluby „V lese“ a „Cesta nad údolím“), 4. nepřijetí do MŠ Husinec-Řež.

usnesení č. 6/2/2014: ZO bere na vědomí nutnost vyřešit neoprávněné obohacení obce z roku 2003, ke kterému došlo přijetím platby za prodej části pozemku č. p. 461/1 v k. ú. Husinec u Řeže o výměře 138 m^2, u kterého nedošlo následně k převodu vlastnického práva.

usnesení č. 7/2/2014: ZO po projednání žádosti E. H. ze dne 17. 3. 2014 na prodej části pozemku č. parc. 10/1 mezi pozemky č. parc. 10/6 a č. parc. 10/9, 10/8 a 10/7 při ulici Pravohradecká, vše v k. ú. Husinec u Řeže, obec Husinec, okres Praha-východ, konstatuje, že obec Husinec nemá záměr část pozemku č. parc. 10/1 (viz přiložený nákres) prodat.

Usnesení č. 8/2/2014: ZO projednalo žádost E. H. ze dne 17. 3. 2014 o zábor části pozemku č. parc. 10/1 mezi pozemky č. parc. 10/6 a č. parc. 10/9, 10/8 a 10/7 při ulici Pravohradecká, vše v k. ú. Husinec u Řeže, obec Husinec, okres Praha-východ, za účelem parkování. ZO nesouhlasí se záborem části pozemku č. parc. 10/1 mezi pozemky č. parc. 10/6 a č. parc. 10/9, 10/8 a 10/7 při ulici Pravohradecká, vše v k. ú. Husinec u Řeže, obec Husinec, okres Praha-východ.

usnesení č. 9/2/2014: ZO schvaluje podání žádosti o dotaci z OPŽP prioritní osa 4.1. na svozový vůz s kontejnery za účelem zkvalitnění nakládání s odpady. Uznatelné náklady činí 90 % z celkových nákladů.

usnesení č. 10/2/2014: ZO bere na vědomí zprávu místostarostky o provedené povodňové prohlídce břehů řeky v katastru obce dne 18. 3. 2014.

usnesení č. 11/2/2014: ZO schvaluje udělení daru paní J. K. ve výši 10 000 Kč na provoz ateliéru JKArt.

usnesení č. 12/1/2014: ZO pověřuje starostku k přípravě a jednání za účelem prodeje obsazeného obecního bytu č. 125/3 v bytovém domě č. p. 125 v k. ú. Husinec u Řeže, obec Husinec, okres Praha-východ a zadáním znaleckého posudku na ocenění této bytové jednotky.

SOUHRN USNESENÍ zápisu č. 3/2014 z veřejného zasedání zastupitelstva obce Husinec konaného dne 22. 5. 2014

usnesení č. 1/3/2014: ZO ruší usnesení č. 12/2/2014.

usnesení č. 2/3/2014: ZO bere na vědomí informaci starostky o výsledku výběrového řízení na zhotovitele stavby „Sanace škod způsobených povodní 06/2013 na spodní stavbě lávky přes Vltavu v Řeži“ a pověřuje starostku uzavřením smlouvy s vítěznou firmou.

usnesení č. 3/3/2014: ZO schvaluje úpravu rozpočtu roku 2014 ve znění přílohy č. 1 (Rozpočtové opatření č. 3).

usnesení č. 4/3/2013: ZO bere na vědomí informaci starostky o výsledku výběrového řízení na zhotovitele stavby „Obnova školního sportovního hřiště v areálu ZŠ a MŠ Husinec-Řež“a pověřuje starostku uzavřením smlouvy s vítěznou firmou.

usnesení č. 5/3/2013: ZO souhlasí s finančním příspěvkem na školu v přírodě pro děti ze sociálně slabých rodin, v maximální částce do 3000 Kč/dítě. Příspěvek bude přiznán na základě doporučení sociálně-kulturního a školského výboru. OZ pověřuje výbor výběrem příjemců příspěvku.

usnesení č. 5/3/2014: ZO pověřuje starostku obce jednáním o podmínkách koupě tenisových kurtů za částku maximálně 1 000 000 Kč.

Studie dopravní bezpečnosti na ulici Hlavní je hotová

Na adrese **http://www.husinec-rez.cz/bezpecnost-v-obci/doprava-v-obci/** můžete najít dopravně bezpečnostní studii, o níž jsme se již zmiňovali a která řeší celou ulici Hlavní. V nejbližší době dojde podle ní k osazení dvou světelných radarů – za ulicí Saku-

rová a Lipová, čekáme na poslední povolení. Podle výtěžku z akce na Letním setkání zaměstnanců ÚJV, který je určen na dopravní záležitosti v obci, bude vybudován přechod pro chodce na konci Hlavní (u ÚJV) nebo vodorovné značení na komunikaci v dolní části obce či sanace obrubníků chodníků.

JM

Poděkování JSDH Husinec-Řež

Ve čtvrtek 5. 6. v brzkém odpoledni došlo k požáru rodinného domu v ulici Na Hvězdárně. Jednotka, která na místo dorazila jako první, byla Jednotka sboru dobrovolných hasičů Husinec-Řež pod velením Jakuba Strnada. (Není to úplně samozřejmé, neboť její členové pracují v běžném zaměstnání – nemusí být tudíž vždycky v patřičném počtu co nejrychleji u vozu a akceschopní). Husinečtí hasiči oheň dostali pod kontrolu a uhasili, v dýchacích přístrojích prohledali dům, protože dostali informaci, že se v něm nachází pes. Toho jim ale pomohli najít až profesionálové z Aera Vodochody, kteří mají pro takovou situaci potřebné vybavení – silné ventilátory a infrakameru. Pejsek bohužel požár nepřežil, nikomu jinému se ale nic vážného nestalo. Škoda na majetku je velká, bez včasného zásahu bývalo mohlo vše dopadnout hůř.

Našim hasičům přejeme vše dobré a hodně elánu při naplňování hasičského hesla „Sobě ku cti, obci ku prospěchu, bližnímu ku pomoci.“

Ivana Zrzavá a Jana Münzbergerová

Oprava lávky přes Vltavu po povodni v červnu 2013

V průběhu letních měsíců proběhnou stavební a s tím související práce nezbytné k sanaci škod způsobených na spodní stavbě lávky povodní v červnu 2013. Jedná se o sanaci dna koryta Vltavy v okolí pilířů těžkým kamenným záhozem (obnova původního záhozu), přespárování zdiva dříků pilířů v oblastech vyplaveného spárování a upravení a zpevnění zemního tělesa v okolí pilíře u železniční stanice.

Na akci byla vypsána veřejná soutěž, ve které zvítězila společnost JHP mosty, s. r. o., s cenou 565 tis. Kč bez DPH. Částka bude hrazena částečně z dotace od Ministerstva dopravy na obnovu veřejné infrastruktury poškozené povodní v červnu 2013 (85 % nákladů) a částečně z darů od společností ÚJV Řež, a. s., CVŘ, a. s., ÚJF a ÚACH (zbývajících 15 %).

Ivana Zrzavá

Renovace školní zahrady

V posledních červnových dnech dokončujeme ve spolupráci s vedením školy obnovu školní zahrady, kterou poškodila loňská povodeň. Práce probíhají v nejspodnější části zahrady a jedná se o rekonstrukci sportovního hřiště a vybudování tělocvičny v přírodě.

Školní sportovní hřiště dostane nový litý umělý povrch s lajnováním, budou zabudovány sloupky na volejbalovou síť a obnoveny původní koše na basketbal. Pro odvodnění povrchu hřiště bude vybudován nový drenážní systém se zaústěním do vsakovacích jímek umístěných v zeleni poblíž hřiště.

Na obnovu hřiště byla vypsána veřejná soutěž, ve které zvítězila společnost 4 soft, s. r. o., s cenou ve výši 648 tis. Kč bez DPH. Byť jsme o dotaci žádali u dvou institucí (Středočeský kraj a Ministerstvo pro místní rozvoj), bohužel se ji nepodařilo získat.

Tělocvična v přírodě je financována z dotace Oranžové hřiště od ČEZ, kterou ve výši 200 tis. Kč obdržela naše škola. Prvky dodává společnost Bonita a jedná se o šplhací sestavu, řetězovou lávku, kladinu, trojhrazdu a šplhací žebřík.

Ivana Zrzavá

Dostavba areálu základní a mateřské školy

Dotaci na přístavbu MŠ a ZŠ z Regionálního operačního programu soudržnosti Střední Čechy, výzva č. 77. Rozvoj venkova – oblast vzdělávání – MŠ obec neobdržela. Z osobní schůzky na ROP Střední Čechy vyplynulo, že projekt obce získal 119 bodů a pro získání podpory bylo třeba bodů 130. Dále uvádíme, v jakých položkách obec „ztratila“ body:

- o nejvíce bodů obec přišla v téměř absurdním kritériu, které preferuje lokality s vysokou nezaměstnaností, naše obec se nachází v regionu s nízkou nezaměstnaností (–22 bodů),
- nákladnost projektu (–19 bodů) – důvodem ztráty bodů je fakt, že dostavba řeší MŠ i ZŠ, výzva je však pouze na MŠ, drahé je samozřejmě složité zakládání stavby ve svahu a skále a skutečnost, že stavba je nízkoenergetická,
- investice do objektu v roce 2008 (–12 bodů) – obec rozšířila MŠ v roce 2008 o jednu třídu.

Nový dotační program, o kterém jsem se zmiňovala v předchozím čísle Naší vesnice, byl Ministerstvem financí vypsán s datem odevzdání žádostí do 11. 6. 2014, bohužel je určen pouze pro úplné základní školy (9 tříd) ve spádovém území suburbanizačního prstence kolem Prahy. Tak snad v další etapě…

Rozšíření školy je nutné, je na čase zahájit debatu o dalších možnostech financování.

Ivana Zrzavá

Jak bylo ve škole v roce 2013/2014

Viktor Líbal, 4. třída

Letošní rok jsme byli s paní učitelkou Kohoutkovou v chráněné dílně. Vyrobili jsme si vlastní sešit. S paní učitelkou Podzimkovou jsme byli na Pražském hradě, ve Zlaté uličce a v Národním divadle. Prošli jsme celé divadlo a viděli kousek zkoušky baletu. Nejvíc se mi líbilo hlediště. A poslední a nejlepší výlet – Mirakulum. Tam se mi nejvíc líbil obří hrad.

Alena Denková, 4. třída

Byl to dobrý školní rok. Hodně jsme se toho naučili. Jeli jsme na výlety do Prahy a do Mirakula. V Mirakulu jsme šli podzemními chodbami, 4. a 5. třída mohla na obří houpačky a do podzemí.

Natalie Urbanová, 4. třída

Tento školní rok jsme navštívili Prahu – Národní divadlo a Pražský hrad. Když jsme byli na Pražském hradě, byla hrozná zima, ale přesto se mi památky líbily. Byli jsme také v chráněné dílně, kde jsme si vyrobili svůj vlastní sešit. V Botanické zahradě byli všichni nadšení z motýlů a musím přiznat, že jsem byla nadšená s nimi. Také jsme byli v divadlech. A ještě Mirakulum. Tam to bylo asi nejlepší. Do školy chodím ráda.

Lenka Srbová, 5. třída

Školní rok 2013/2014 se mi líbil. I přes mnoho hádek a neshod mezi spolužáky jsme si všichni užili výlety – do Mirakula, divadel, chráněné dílny, do Prahy a mnoho dalších míst. Velice se těšíme na školu v přírodě. Doufáme, že se povede jako minulý rok. I když tady příští rok už nebudu, všem přeji, aby měli tak skvělé učitelky, které pobaví i naučí. A hlavně skvělé kamarády, jako jsem měla já. Tuto školu mám moc ráda.

Vladimír Stejskal, 5. třída

Tento školní rok jsme hodně jezdili na výlety a také se hodně učili. Chodili jsme do divadel a byli jsme v chráněné dílně v Praze, kde postižení lidé vyrábí sešity. Mohli jsme si s nimi vyrobit sešit a dozvěděli jsme se o historii papíru. A ještě jsme byli v Mirakulu, kde byly houpačky, prolézačky, lanový hrad… Proto tento školní rok hodnotím dobře.

Jana Chmátalová, ředitelka školy

Šikovní a milí žáci, vstřícní rodiče, vedení obce, které podporuje svoji školu, dobrý pracovní kolektiv. Co víc si jako ředitelka můžu přát? A navíc krásné prostředí školy i celé obce, které mě nabíjí energií. Mám ráda svoji práci a ve škole v Husinci-Řeži se mi dobře pracuje. Vážím si toho a děkuji všem za podporu naší školy a za spolupráci.

Martin Kubica, Sdružení rodičů a přátel školy

Naše škola – naše loď, která převáží naše děti ve věku 1.–5. třídy životem. Slovo

NAŠE zde není náhodou... Učitelé jsou posádkou, děti pasažéry, rodiče a obec větrem v plachtách, jenž může a musí škole pomáhat dosahovat zdravých a bezpečných přístavů. Škola vzdělává a vychovává. Ne sama a izolovaně, ale přirozeně navazuje na základ každodenně dávaný a rozvíjený rodinou... Škola není pouze záležitostí rodičů s malými dětmi, její význam zasahuje celou obec napříč generacemi.

Končí plavba zvaná školní rok 2013/2014 a sluší se poděkovat. Posádce za profesionální vedení plavby, vedení obce, které si je vědomo, že investice do nejmladší generace je tou nejlepší investicí vůbec, rodičům, kteří podporují nejen své žáčky, ale školu jako takovou a především dětem samotným. Vždyť ony jsou duší naší školy, ony jsou naše budoucnost.

-red

Dny dětských radostí v mateřské škole

Čas utíká jako voda, je červen, z našich předškoláků jsou „téměř školáci“ a mladší už vědí, že půjdou do horní třídy, do třídy předškoláků.

Na sklonku školního roku je tou největší radostí pro děti hrát si konečně na zahradě. Na dotaz dětí, kam půjdeme ven, zda na zahradu, nebo na procházku, je možná jediná správná odpověď, a to „na zahradu“.

V červnu se také snažíme dětem co nejvíce zpestřit konec školního roku. S předškoláky, než opustí školku nadobro, jezdíme každoročně na večerní představení divadla Minor, jedeme vlakem a večer přespíme ve školce. Pořádáme školku v přírodě a malou slavnost – „Rozloučení s předškoláky“. Letos jsme ještě jeli se základní školou do Mirákula.

Se všemi dětmi jedeme na výlet do Radonic, je tam malá domácí ZOO, děti si mohou přinést usušený chléb, jablíčko nebo mrkev a krmit zvířátka, což je pro ně velký zážitek. Na výlet s námi jedou děti z dětského klubu „Nad údolím“ s paní učitelkou Alenkou. Těšíme se na ně, některé k nám přijdou po prázdninách do školky a tak máme možnost se trochu poznat.

Děti, které po celý rok navštěvovaly taneční kroužek, mají pro své rodiče a spolužáky v mateřské škole připravené představení.

Poslední příjemnou akcí je vítání občánků na obecním úřadě, kam se děti vždy velmi těší.

Školka bude do poloviny července v provozu, a tak zveme touto cestou i ostatní přijaté děti s rodiči na návštěvu, děti si pohrají a na zahradě se v horkých dnech budeme i sprchovat.

Přejeme všem dětem a rodičům krásné léto.

Za kolektiv mateřské školy

Marie Těthalová

Trvale udržitelný rozvoj a ekologie

Každý den kolem sebe slyšíme, že je třeba vše směřovat k trvale udržitelnému rozvoji a hlavně se chovat ekologicky. Ale co to je, nám málokdo odpoví. Při diskusi na téma ekologie s jedním báječným profesorem jsem na otázku, proč se jí všichni bojí, odpověděla jednoduše. Je nebezpečná proto, že učí lidi být citlivými, rozšíří vám vnímání, dokážete být dojati z pavučiny s kapkou rosy, z jinovatky rozpouštějící se na slunci, ptačího koncertu, krásné bouřky, ale hlavně z toho zázraku, že každý den máme ten dar znovu se probudit, vyjít z domu a udělat vše tak, jako bychom nevěděli, kolik dní nám zbývá... nevíme to nikdo. Ono totiž nelze být citlivý a vnímavý k okolí, když sami jsme zatrpklí a zamračení, znaveni úmorným každodenním životem. Mějme se rádi, hýčkejme sami sebe, abychom dokázali ten zázrak předávat dál. Zná to asi každý. Když má špatnou náladu rodič nebo učitel, může se pak třeba roztrhnout, ale děti ani partneři na tom nebudou lépe. Dělme se i o to, patří to k životu. A pohlazení či vlídné slovo dokáže zázraky a rozpustí sebehorší chmury.

Na tohle všechno jsem myslela celý první rok v lese u Polepšovny ducha, kde jsme vybudovali dohromady s rodiči lesní dětský klub. Po společných dnech, ranních cestách, při kterých se různě potkávali rodiče s dětmi na lesních cestičkách, pracovních akcích, oslavách narozenin mrňousků a jednoduše spoustě odžitého společného času, nám všem došlo, že se něco v každém z nás změnilo. Nejsme lhostejní, ba naopak. Zajímáme se o sebe, víme, co koho trápí, vždyť sdílená starost je hned menší a hlavně – radujeme se. Z každého dne, který si užijeme, z každého setkání. To je ta největší a nejjistější udržitelnost.

Oběd v lesní školce

Zážitky a pocity, které nám nikdo nemůže vzít a neseme si je celý život.

Během roku nás potkala spousta nelehkých dní. Kontroly z úřadů na udání, obhajování toho, že co děláme, je v pořádku, a svou práci odvádíme dobře. Když se k tomu přidá nepříznivé počasí, tak si člověk říká, je těžké se nemračit.

Jen díky tomu, že mám kolem sebe spoustu lidí, kteří mě podpořili v těchto starostech, nabídli pomoc i pohladili, se těším, až se zítra vzbudím, vyjdu ven a budu se snažit žít den, jako by byl poslední. A pokud u toho dokážu vyvolat někomu úsměv na tváři nebo zlepšit náladu, budu mít dobrý pocit, že se to povedlo.

Zuzana Sýkorová, dětský klub V lese

Školní biozahrada

Je hezké, když se spojí síly těch, kdo mají chuť udělat něco nového, zajímavého, poučného. Tentokrát to byly síly ředitelky ZŠ a MŠ Jany Chmátalové, která vybudovala z finančního grantu altán – učebnu v přírodě, a síly ředitelky lesní školky Zuzany Sýkorové, která v okolí altánu zrealizovala přírodní (nejen) bylinkovou zahradu. Oběma dámám by jejich vlastní síly nestačily, ale přidaly se děti ze školy a školky, které terén vyčistily, rostlinky zalévaly a budou ho udržovat, a také lesníčci, kteří se svými učiteli a Zuzanou několikrát přišli bylinky sázet a kameny upravit záhony a cestičku.

Pokud půjdete na vycházku kolem školního plotu směrem ke studánce nebo od studánky dolů, uvidíte zahrádku jako na dlani.

Jana Münzbergerová

Lesníčci sázejí na školní zahradě

Atelier JKArt

Atelier JKArt uskutečnil výstavu **tvorby dětí** za celý školní rok 2013/2014. Výstava se konala **v úterý 17. 6.** a v pátek 20. 6. se výstava přesunula na obecní úřad, kde si ji bylo možné prohlédnout do 4. 7.

Kroužek **„Malířem od malička“** bude pokračovat od října 2014. Naváže na získané dovednosti a s většími dětmi začne přidávat kresbu, kompozici a rozvine práci s barvou a další unikátní malířské znalosti. S menšími dětmi dá opět důraz na jejich individuální výtvarný rozvoj.

Atelier JKArt se bude těšit na děti i na letních příměstských kurzech (7. – 11. 7. a 25. – 29. 8.) **zaměřených na keramiku a malování, ale i odpočinek.**

Pro dospělé Atelier připravuje malování na mlýně v Klobukách u Slaného v termínu 16. – 20. 7. 2014.

Atelier JKArt, Jarmila Králová, Červená Skála 331, www.obrazykralova.cz, e-mail: jarmila@obrazykralova.cz

Noc s Andersenem byla s Vrťapkou

V pátek 4. dubna se v podvečer v obecní knihovně sešlo 9 dětí. Přišly se spacáky, jídlem a kartáčky na zuby, připraveny strávit noc ve společnosti knížek a usínat (co nejpozději, samozřejmě) při četbě o Komisaři Vrťapkovi a případu ztraceného maháródžova vejce.

Než všichni ve svých spacácích usnuli, vyřešili spoustu detektivních případů komisaře Vrťapky, vyrobili vlastní puzzle a pak je hledali, poslouchali čtení a svačili, jedli první večeři a druhou večeři… a absolvovali stezku odvahy. Obecní úřad má starou velkou půdu, plnou věcí, prachu a tmy. Tou půdou musel každý projít po světélkách svíček, bez baterky, a na konci si z krabice vzal malý diplom a odměnu. Všichni to zvládli, někteří bravurně, v některých byla malá dušička, ale každý se nakonec rozhodl, že půjde. Usnuli pak a spali jako v pohádce všichni, ti, kteří vědí, kdo ukradl maháródžovo vejce, rozhodně neusnuli před půlnocí.

Ráno si rodiče své malé detektivy vyzvedli a odvedli domů. Při příští Noci s Andersenem na viděnou!

Nejpoutavější reklama na knížku

Téměř všechny školní děti se zúčastnily soutěže, kterou společně vypsala základní škola a knihovna. Jejich úkolem bylo plakátem, ale nejen jím, přesvědčit adresáty, aby si knížku, která je jejich nejoblíbenější, také chtěli přečíst. Mohly se používat různé výtvarné techniky a různé materiály. Tvorba dětí byla měsíc vystavena v knihovně a 24. dubna se v knihovně sešly děti ze školy a jejich učitelky, knihovnice a malířka Jarmila Králová z atelieru na Červené Skále. Nejnápaditější práce co do zpracování tématu a použití výtvarných technik byly oceněny a Jarmila Králová všem dětem popsala, v čem mohou být inspirativní. Nikdo „nevyhrál“ ani „neprohrál“, odměnu dostali všichni, kdo se zúčastnili. A jakou jinou než výtvarnou – akvarelové a duhové pastelky.

A všechny děti dostaly Čtenářský pas a pozvání do knihovny. Mnozí z nich mají do čtení chuť, jen potřebují do knihovny doprovodit … Těším se na vás ve čtvrtek od 16 do 18 hodin.

Program pro seniory

Do uzávěrky minulého čísla se nám už nevtěsnala zpráva o druhém setkání seniorů, tentokrát na téma Léky a jejich bezpečné užívání, s magistrou Szöllösovou, vedoucí lékárny v Klecanech, a MUDr. Cikrtem, lektorem Státního ústavu pro kontrolu léčiv. V hotelu Vltava se sešlo asi 30 seniorů, kteří si vyslechli zajímavou přednášku a měli prostor promluvit o svých lécích s paní magistrou i s dr. Cikrtem. 24. června se koná druhé letošní, v pořadí třetí setkání, tématem je „Jak se žilo v Husinci a Řeži mezi léty 1848–1945“. Přednášejícím je mladý historik Jiří Šoukal, starousedlík žijící v Husinci. Toto setkání proběhne také až po uzávěrce čísla, věřím, že bude stejně úspěšné jako dvě předchozí. Těší mne, že mnozí návštěvníci využívají besed i jako možnosti setkat se se starými přáteli. Tak to bylo na počátku myšleno především.

Na viděnou nejen v knihovně se těší

Jana Münzbergerová, knihovnice

Vážení sportovní přátelé, fanoušci místní kopané,

pomalu nám končí další sezona našeho fotbalového klání a je třeba, jako již tradičně, ji nějakým způsobem zhodnotit… Po výborném podzimním startu přišel útlum a s první částí sezony jsme příliš spokojeni být nemohli (podrobněji jsem hodnotil v minulém vydání)… Jaro proběhlo spíše v opačném gardu – špatný start (prohra na hřišti posledních Vodochod), ale

poté, až na malé výjimky, chlapci ukázali, že to v sobě mají a byli jsme svědky několika velmi povedených zápasů s dobrým

výsledkem na konci. Mezi tyto výjimky patří nešťastná prohra na hřišti tradičního rivala z Báště (0:1), kde jsme zazdili několik vyložených gólovek a tato prohra nás nakonec stála lepší umístění v tabulce… Nicméně na druhou stranu nám naši borci připravili několik lahůdek – např. osmigólový výprask, který jsme uštědřili týmu Nehvizd (zde se 5 brankami blýsknul kanonýr Štěpán Prchal – na fotce v horní řadě 3. zleva), nebo úžasný obrat ve Sluhách, kde jsme ještě minutu před koncem prohrávali 2:1, aby pak náš kapitán Petr Šoukal (dolní řada druhý zleva) vzal tíhu okamžiku na sebe a dvěma slepenými brankami v nastaveném čase rozhodl o naší výhře… Ovšem největší bonbónek si naši chlapci nechali až na samotný závěr soutěže, kdy v předposledním kole totálně zdemolovali silný tým Mratína, který tradičně bojuje o nejvyšší příčky, a na jeho hřišti zvítězili suverénně 5:0… Tato výhra byla o to cennější, neb v Mratíně jsme dobrých 12 let neuhráli ani bod…

Dalším pozitivem je podpora našich nových fanynek na venkovních zápasech a hned to přináší ovoce v podobě několika výher ☺… Věřím, že se chytnou i další fandové a z venkovních hřišť budeme vozit čím dál více bodíků… Chlapci podporu na hřišti cítí a dělají vše možné i nemožné, aby se našim věrným fanouškům zavděčili (to platí samozřejmě i na domácí zápasy)…

V sobotu 28. 6. proběhne na našem hřišti již tradiční Memoriál Jiřího Vaňka – turnaj starých gard a hned týden nato (sobota 5. 7.) proběhne v rámci 85. výročí našeho klubu přáteláček našeho Áčka s mužstvem Klíčan, a staré gardy s dosud neujasněným soupeřem (probíhá jednání). Na obě tyto akce jste samozřejmě všichni srdečně zváni – přijďte se mrknout na kvalitní, pohodový fotbálek, poklábosit s přáteli, popít trochu toho zlatavého moku a strávit příjemný den na našem fotbalovém hřišti…

Těšíme se na vaši návštěvu

Michal Ráž, prezident klubu

Pétanque už se hraje

Dlouho tomu, co jsme avizovali přípravu hřiště na pétanque. Už stojí a místní „pétanquisté“ ho považují za funkční a jsou s ním spokojeni. Ještě může trochu pršet, aby se povrch zpevnil a utáhl, ale už teď si můžete užít hru, na kterou tu dříve terén nebyl.

JM

Myslivost

Jarní práce

Tak jako v domácnostech či obcích nastává po dlouhé zimě čas jarního úklidu, tak i myslivcům nastávají pravidelné jarní povinnosti v honitbě. Týká se to především krmných zařízení, jako jsou bažantí zásypy či srnčí krmelce. Je nezbytné nejprve odstranit zbytky nespotřebovaného krmiva, upravit okolí a pak tato zařízení k přikrmování zvěře dezinfikovat vápnem. Tím se zabrání šíření choroboplodných zárodků a plísní, pro které by nastávající oteplování vytvářelo ve zbytcích krmiva, někdy znečištěných trusem zvěře, ideální podmínky. Při této příležitosti je vhodné provést potřebné opravy jak na zastřešení, tak vlastní konstrukci krmelce, na kterých se podepsalo nepříznivé zimní počasí či zvěř. Divoká prasata dokážou při svých výpravách za potravou poškodit či zcela zničit nejeden zásyp či krmelec, včetně likvidace drobné zvěře. Za účelem snížení nejen škod na zvěři, ale rovněž ve snaze zabránit nárůstu stížností spoluobčanů, byl zintenzivněn útlum černé zvěře. Za uplynulé dva roky bylo v lokalitě naší honitby uloveno celkem 78 kusů prasete divokého.

Přestože se může zdát, že do začátku dalšího období přikrmování zvěře je dostatek času, bývá dobrým zvykem vykonat tyto práce během jara, aby zařízení byla připravena včas a v honitbě byl pro další měsíce potřebný klid pro zvěř hnízdící a vyvádějící mláďata.

Další povinností myslivců je oprava, obnova a budování nových pachových ohradníků. Je jasné, že některé opěrné kůly v blízkosti komunikací v zimě značně utrpěly, a tak je třeba provést jejich náhradu, současně s nastříkáním pěny s účinnou odpuzující látkou. I když na podzim a v zimě došlo k několika střetům motorových vozidel se zvěří, a to i v místech, kde jsou pachové ohradníky nainstalovány, naše zkušenost s nimi je pozitivní. Dá se říci, že při pravidelné a včasné aplikaci nástřiku jsou pachové ohradníky velmi účinné, hlavně proti srnčí zvěři. Pro černou zvěř to již tak jednoznačně neplatí. Do budoucna chceme pachovými ohradníky osadit další silnice vedoucí naší honitbou.

Mezi každoroční povinnosti patří též jarní sčítání zvěře. Nasčítané stavy nám vypovídají o skutečných počtech zvěře v honitbě, o tom, jaké byly zimní ztráty, a zároveň slouží k mysliveckému výkaznictví a plánování. Musíme se též zmínit o únorovém podávání medicinálních přípravků proti parazitům srnčí zvěře.

Jak již bylo řečeno, jarní období rozhoduje o přírůstcích lovné zvěře, kdy velmi záleží na dobrém počasí. Důležitý je však také klid na polích a lesních pozemcích. Žádáme proto všechny, kteří vstupují do honitby, aby svou činností neplašili zvěř a hlavně své psí miláčky nepouštěli volně a bez dozoru, a to nejen proto, že je to zakázáno zákonem i obecní vyhláškou, ale zejména proto, aby i touto formou přispěli k ochraně přírody.

Luboš Smetna

Zahrádkářům se u nás daří

aneb Co byste měli vědět o svazu zahrádkářů v Řeži (i Husinci)

Všem aktivním členům připomeneme poslední události v naší organizaci a těm, kteří nemají čas se aktivně podílet na naší práci nebo nejsou členy, pár inspirativních informací.

Uplynulé pololetí bylo především ve znamení změn v organizaci. Na členské schůzi 26. 4. 2014 byl zvolen výbor naší organizace a novým předsedou se stal Ladislav Besser, na něj se můžete obracet s veškerými dotazy na činnost husineckořežských zahrádkářů. To pro pořádek. A teď k těm slavnostnějším věcem. Naše dlouholetá členka Věra Smolíková byla oceněna bronzovou medailí Ústředí českého svazu zahrádkářů. Všichni ji dobře známe, vždyť byla u založení ČZS v Husinci-Řeži v roce 1964 a aktivně pracovala ve výboru až do roku 2014. Určitě jí můžeme i touto cestou za nás všechny poblahopřát a přidat přání zdraví a rozkvetlé zahrady ještě dlouhá léta.

Ale nejen schůzemi a oslavami žije naše organizace. Pořádáme i akce pro veřejnost. Rádi bychom vám připomněli přednášku Martina Zadražila.o Indii, kterou navštívilo na padesát zájemců o tuto stále pro nás vzdálenou a exotickou zemi. Milovníci ručních prací a hobby aktivit naplnili prostory, ve kterých byl kurz pletení z pedigu, který vedl Evžen Novák (pro nezasvěcené, jedná se o přírodní materiál dovážený z jihovýchodní Asie, je to něco jako naše vrbové proutí, plete se z toho všechno možné, určitě už víte...). A protože skoro každý dnes pěstuje orchideje, nechyběli jsme na jejich výstavě v trojské botanické zahradě ve skleníku Fata Morgana, i když jen jako diváci. Veškerou další činnost členů naší organizace budou moci všichni obdivovat celé léto při pohledu do rozkvetlých zahrad, a tak jen drobný apel na všechny, pokud bude léto jako je jaro, teplé a bez deště, pamatujme na rozumné používání vody.

Jaro a léto jsme tedy okomentovali a co připravujeme na podzim? Především se mohou členové naší organizace ČZS těšit na zámek Křivoklát (v překrásné krajině chráněné oblasti Křivoklátsko) a návštěvu sklárny v Nižboru. Přesný termín bude včas zveřejněn na obecních vývěskách, na www stránkách obce nebo k doptání u předsedy naší organizace ČZS.

Na týden se stává skleník Fata Morgana domovem stovek orchidejí.

Všem členům naší organizace i aktivním přátelům zahrady a zahrádky přejeme klidné a na květy a plody bohaté léto, co nejméně škůdců a hlavně radost a relaxaci.

M. Doležalová a J. Šućurová

TOM Řež

TOM Řež
V očekávání tábora

O letošních velikonočních prázdninách jsme opět vyrazili na sever, ve dnech 17. až 20. dubna jsme obsadili naši chalupu v Knínici v Krušných horách. Počasí nám přálo, takže jsme už první odpoledne, kdy jsme dorazili, mohli zůstat venku před chalupou a vybíjet energii. Potom jsme si rozdělili pokoje, vybalili věci a snědli si večeři z domova. Po jídle byla volná zábava, hrál se fotbálek, monopoly, karty a další hry.

Ráno jsme se probudili do zamračeného dne. Předpovědi hrozily deštěm, proto jsme co nejdříve vyrazili na procházku kolem vsi. Cestou ale začalo drobně pršet, nasadili jsme tedy kapuce a mírnou oklikou pospíchali zpět do chalupy. Roztopili jsme kamna a všechno mokré dali sušit. Do oběda zbývalo dost času, takže jsme se vrhli na zdobení perníčků ve tvaru velikonočních vajíček. Odpoledne přestalo pršet, boty už byly suché, tak jsme se vydali na Nakléřov. Na vrcholku jsme si prohlédli pomník a přes les jsme se pomalu vrátili zpět. Počasí se už umoudřilo, takže to nakonec

Velikonoce na Knínici

byla příjemná vycházka. Na chalupě jsme pak pokračovali ve výtvarném tvoření, lepili jsme obrázky z ubrousků na dřevěný

Zdobení velikonočních perníčků

podklad. Výsledek byl překvapivě povedený a každý byl se svým dílkem spokojen. Po večeři jsme se v jídelně sesedli se do kruhu, hráli jsme různé hry a s kytarou si zazpívali několik písniček.

V sobotu ráno už zase svítilo slunce. Autobusem jsme dojeli do kopců nad Děčínem a pak už jsme po svých vyrazili směr Děčínský Sněžník. Cesta vedla chvíli po rovině, chvíli zas prudce stoupala mezi kameny vzhůru. Došli jsme ke kamenné rozhledně, kde jsme si dali oběd z vlastních zásob a po odpočinku jsme pokračovali dál. Čekal nás sestup dolů, prošli osadou Sněžník a lesem jsme došli až do Jílového. Tam jsme měli čas na oddech a autobusem jsme pak dojeli zpět do Knínice. Večer jsme si promítali pohádku.

V neděli dopoledne jsme vyrazili na malou procházku kousek za vesnici, kde nás čekalo hledání pokladu a plnění různých úkolů. Pak jsme se vrátili do chalupy na oběd a po jídle nastal čas na odjezd. V Ústí jsme měli ještě hodinu čas, kterou jsme věnovali tradiční návštěvě cukrárny Barborka. Teplé jarní počasí se zasloužilo o to, že se výprava na Knínici moc povedla.

24. května jsme jeli na výlet do Průhonic. Procházka po parku byla zajímavá. Četli jsme si tabulky na cizokrajných stromech a porovnávali listy a kůru s tuzemskými stromy, obdivovali jsme přenádherně kvetoucí rododendrony, pivoňky, alpinky, kosatce a jiné nám neznámé květiny. U zámku jsme si prohlédli malované erby bývalých majitelů a pozorovali svatební obřady pod širým nebem. Cestou domů jsme měli pak ještě čas zajít na hřiště u pražského hlavního nádraží.

Nyní je před námi už jenom letní tábor. Jedeme tak jako loni do Milčic u Blatné v jižních Čechách. Přípravy jsou v plném

Výlet do Průhonic

proudu, rodiče nakupují vybavení pro malé táborníky, vedoucí ladí poslední detaily celotáborové hry. Známky ve škole jsou už pomalu uzavřené, takže balíme a jedeme na tábor!

Za TOM Řež **Jitka Kroupová**

Jarmark 11. dubna se konal již druhý velikonoční Jarmark. Návštěvníci si mohli koupit dobroty místních výrobců (koláčky ze Sarnie, dortíky paní Cingrošové, nádivky organizátorek Jarmarku Petry Adámkové a Markéty Doležalové), nebo dobroty přivezené. Děti si opět mohly uplést pomlázku s košíkářem Evženem Novákem a ve škole zkusit paličkování nebo malování velikonočních kraslic. Z Jarmarku se klube hezká tradice, která nás baví, tak si přejeme, aby Markéta s Petrou vydržely! **JM**

Sběr šatstva pro Diakonii Broumov

V týdnu od 28. dubna se prvně uskutečnil sběr nepotřebných věcí pro charitativní organizaci Diakonie Broumov. Diakonie přijímá vše, co ještě může sloužit potřebným lidem – šatstvo, hračky, elektrospotřebiče, textil, tašky, nádobí… Vše roztřídí, nejzachovalejší prodá v dobročinných obchodech, ostatním vybaví azylové domy, obdaruje bezdomovce.

Garáž na dvoře obecního úřadu, která byla na materiál vyhrazena, byla plná, řidiči svozového auta konstatovali, že na jejich trase jsme druzí nejlepší. Zbavit se nepoužívaných věcí a pomoci druhým je dvojitá radost, takže příští rok pro Diakonii sbíráme opět! **JM**

Vítání občánků

Tradiční vítání občánků se konalo v pátek 27. června od 10 hodin na obecním úřadě. Nemile nám do zvaní na slavnost zasáhla nová legislativa – údaje o narozených a zemřelých už nebudeme dostávat, nebudeme už tedy mít přesný přehled o místních novorozencích. Proto prosíme rodiče, kteří mají zájem se s dětmi vítání účastnit, aby buď zareagovali na výzvy, které budou s předstihem vyvěšeny na vývěskách a internetu, nebo se po narození miminka příležitostně stavili na obecním úřadě a sdělili svůj zájem být na slavnost pozváni. **JM**

Pálení čarodějnic

Pálení čarodějnic patří v naší obci k velice oblíbeným svátkům a i letos jsme se v hojném počtu společně sešli u zapáleného ohně a oslavili příchod jara.

Začínalo se v zahradě základní a mateřské školy zábavným odpolednem se soutěžemi pro děti. Poté se dění přesunulo k Husinecké skále, kde už čekala připravená hranice i ohniště na opékání buřtíků, občerstvení, skákadlo, houpačky a cukrová

Zapálení hranice

vata. Dobrovolní hasiči celou akci dobře připravili a zabezpečili, patří jim naše poděkování. Zakoupením dalšího výčepního zařízení zvládli i nápor žíznivců, takže ani fronta na pivo a limonádu nebyla příliš dlouhá…

Skvělou muziku zajistila skupina Patex, přínosem večera bylo i šermířské vystoupení a fire show skupiny Fuente Ovejuna.

Po zapálení hranice, na které byla jedna čarodějnice upálena a další, vybavená bi-

Defilé čarodějnic a čarodějníků

cyklem, byla ozdobou akce, již večer probíhal volnou zábavou – opékáním špekáčků, popíjením lahodného moku, prohlídkou hasičské techniky, klábosením se sousedy nebo jen tak posezením u ohně. Vrcholem akce byl velkolepý ohňostroj.

Děkujeme všem sponzorům, účinkujícím, hasičům a ostatním dobrovolníkům, kteří zajistili pohodový průběh celé akce a opět za rok na viděnou.

Ivana Zrzavá

Velkolepý závěrečný ohňostroj

Den dětí

Dětský den jsme letos společně oslavili druhou červnovou sobotu a sešli jsme se v hojném počtu. Tentokrát mezi nás poprvé zavítal kouzelník pan Kravata, který děti pobavil svým humorným kouzelnickým vystoupením, tvarováním balónků ve zvířátka a vykouzlením živého králíčka.

Děti řádily na pouťových atrakcích (aquazorbing, jumping, nafukovací klouzačka, dětský koutek a skákadlo), šlapacích autech a plnily soutěžní disciplíny na pohádková témata. Úkoly byly vtipné i náročné – děti běhaly v sedmimílových botách, házely zlatým jablkem, strkaly ježibabu do pece, zahrály si na Mauglího, Bystrozrakého i Popelku, běhaly slalom s vlečkou a vypíjely jezero metrovým brčkem, navlékaly perly… Bavily se děti, rodiče i pořadatelé.

Pro šikovné a tvořivé ruce byla připravena keramická dílna a vyrábění z hmoty Fimo, kam se nechal zlákat i nejeden rodič.

Jako vždy nemohli chybět hasiči, a to jak s přehlídkou hasičské techniky, tak se zajištěním zázemí a občerstvení (klobásky na grilu, párek v rohlíku a malinovka). Velké díky za jejich významnou pomoc, bez nich bychom to nezvládli.

Dlužno podotknout, že dětí přišlo opravdu hodně, ráda bych touto cestou poděkovala všem dobrovolníkům a rodičům za perfektní zajištění disciplín.

V hospůdce u pana Maňáka se čepoval výborný pěnivý mok, svými úžasnými koláčky jako každoročně přispěla cukrárna Sarnia Donuts.

Soutěž v házení ježibaby do pece

Oslava Dne dětí byla propojena s akcí připravenou Dobrovolným svazkem obcí Údolí Vltavy „Den na řece“. Řeka v tento den ožila, výletní parník vyplouval na vyhlídkovou plavbu z obou břehů. Někteří zájemci uskutečnili „vodácký výlet“, v Klecanech pod jezem si zapůjčili lodě a splavili řeku až do Řeže či Úholičeka. V Úholičkách byla možnost zapůjčení a řízení malého plavidla.

Děkujeme všem za účast a doufáme, že jste si dětský pohádkový den pořádně užili, mělo to jediný háček, nedalo se stihnout všechno.

Sponzorem Dětského dne je LOM Klecany a Obec Husinec.

Ivana Zrzavá

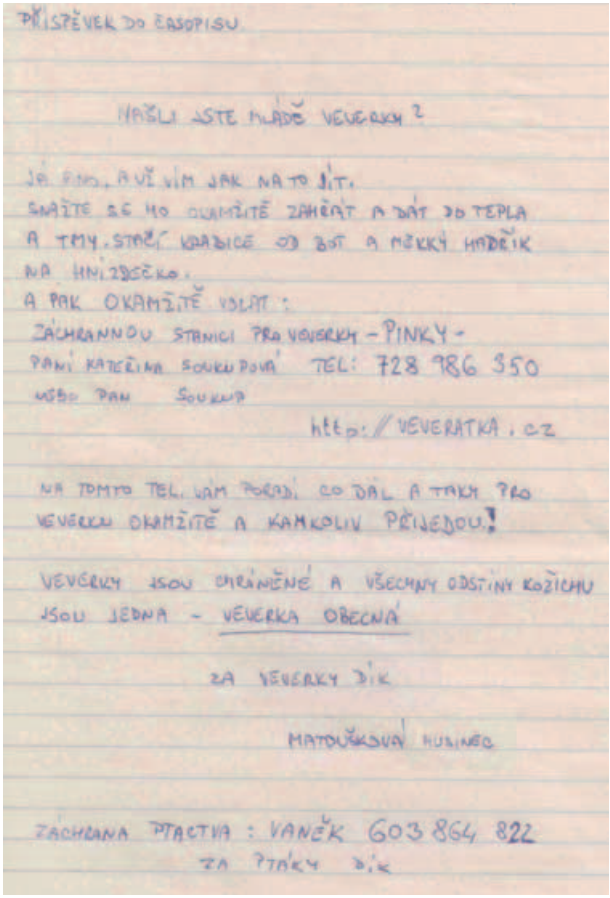

PŘÍSPĚVEK DO ČASOPISU

NAŠLI JSTE MLÁDĚ VEVERKY ?

JÁ PRO, A VÍ VÍM JAK NA TO JÍT.
SNAŽTE SE HO OKAMŽITĚ ZAHŘÁT A DÁT DO TEPLA
A TMY. STAČÍ KRABICE OD BOT A MĚKKÝ HADŘÍK
NA HNÍZDEČKO.
A PAK OKAMŽITĚ VOLAT :
ZÁCHRANNOU STANICI PRO VEVERKY - PINKY -
PANÍ KATEŘINA SOUKUPOVÁ TEL: 728 986 350
NEBO PAN SOUKUP

http://VEVERATKA.cz

NA TOMTO TEL. VÁM PORADÍ, CO DÁL A TAKY PRO
VEVERKU OKAMŽITĚ A KAMKOLIV PŘIJEDOU!

VEVERKY JSOU RŮZNÉ A VŠECHNY ODSTÍNY KOŽÍŠKU
JSOU JEDNA - VEVERKA OBECNÁ

ZA VEVERKY DÍK

MATOUŠKOVÁ HUSINEC

ZACHRÁNA PTÁCTVA : VANĚK 603 864 822
ZA PTÁKY DÍK

příspěvek do časopisu

Vítáme naše nové spoluobčánky:

Štěpán Sýkora,

Vincenc Kočí,

Anna Marie Malina,

Tomáš Čech,

Justýna Anna Tůmová

Starostka a obecní zastupitelstvo projevují upřímnou soustrast rodině pana Ladislava Šindelky

Vážení čtenáři, nová legislativa nám již neumožňuje mít přehled o narozeních a úmrtích našich obyvatel. Může se stát, že v příštích číslech nebudou tato sdělení vyčerpávající. Pokud nás budete kontaktovat, narození či úmrtí ve vaší rodině ochotně zveřejníme.

ÚJV Řež
místo s mezinárodní prestiží

Dne 10. června jsme si připomněli 59 let od vydání vládního nařízení č. 30/1955 Sb., kterým se zřizovaly Ústav jaderné fysiky a Vládní výbor pro výzkum a mírové využití jaderné energie a zároveň bylo rozhodnuto umístit ústav v Řeži. Od chvíle, kdy se na břehu v místech bývalých výsypek začalo kopat, uplynulo ve Vltavě hodně vody, areálem prošly desítky významných osobností naší i světové vědy a politiky.

Hledáme řešení pro budoucnost

Podíváme-li se na první pololetí letošního roku, byl areál v Řeži hostitelem celé řady významných seminářů a odborných setkání. My bychom se chtěli zastavit u těch zaměřených na projekty, které se mohou zdát dnes hodně vzdálené. Ostatně stejně nereálná byla v době Marie Curie-Sklodowské (1867–1934) představa fungující komerční jaderné elektrárny.

Bez nadsázky se dá říci, že ÚJV Řež, a. s., je dnes jedním z center výzkumu reaktorů IV. generace ve světě. Pro nezasvěcené, to, co je v Temelíně nebo Dukovanech, se označuje jako reaktor II. generace, takže mluvíme skutečně o budoucnosti. Tomuto tématu byly věnovány hned dva semináře. Ten první představil Česko-slovensko-francouzsko-maďarský projekt ALLEGRO. Pod tímto názvem se skrývá projekt heliem chlazeného reaktoru na bázi tzv. rychlých neutronů, jehož cílem je demonstrovat funkčnost, bezpečnost a efektivitu technologie GFR (Gas-Cooled Fast Reactors). Jak zaznělo na semináři: „Zatím žádný takový reaktor nikde na světě fyzicky neběží – i ten ‚náš' existuje zatím jenom na papíře. Zároveň ale jde o jednu z možných podob budoucnosti jaderné energetiky," zdůraznil přednášející Ing. Ladislav Bělovský, vedoucí skupiny reaktorů IV. generace z divize Jaderná bezpečnost a spolehlivost. Druhý seminář, téma stejné, ale jiný projekt – ALFRED (Advanced Lead Fast Reactor European Demonstrator), přivezl do Řeže Alessandro Alemberti z italské společnosti Ansaldo Nucleare Energia Group. Ta ve spolupráci s rumunským institutem pro jaderný výzkum (ICN) pracuje na jiném typu reaktoru IV. generace – demonstračním olovem chlazeném rychlém reaktoru.

Nemůžeme tady zabíhat do detailů, ale jsme rádi, že právě ÚJV Řež, a. s., se stal

Alexandr Shavlakov, první vicepresident, technický ředitel NAEK „Energoatom" se zajímal o detail výroby zkušebních těles pro svědečný program tlakové nádoby reaktoru VVER1000.

Jedním z míst, která si manažeři z Itálie prohlédli, byla naše Centrální analytická laboratoř.

místem, kde se diskutuje, oponuje a hledají postupy, jak udělat jadernou energetiku ještě spolehlivější, ekonomičtější, efektivnější a hlavně bezpečnější.

Jsme vyhledávaný partner

To není vychloubání, jen konstatování opřené o fakta. Za prvních šest měsíců letošního roku navštívili společnosti ÚJV Řež, a. s., a Centrum výzkumu Řež, s. r. o., zástupci řady významných firem a organizací spojených s jadernou energetikou z mnoha zemí. Ale protože je dnes velká pozornost zaměřena na politickou situaci na Ukrajině, považujeme setkání hlavních inženýrů ukrajinských jaderných elektráren, představitelů ukrajinské státní energetické společnosti NAEK „Energoatom“ a zástupců státního vědecko-technického centra pro jadernou a radiační bezpečnost Ukrajiny právě v Řeži za zlomové ve vzájemné spolupráci. Jak řekl na pracovním jednání v konferenčním sále ÚJV Řež, a. s., Alexandr Shavlakov, první vicepresident, technický ředitel NAEK „Energoatom“: „Samotné téma Plány NAEK ‚Energoatom‘ na prodlužování životnosti energobloků Ukrajiny a možnosti spolupráce s ÚJV Řež, a. s., definovalo zájem, se kterým jsme do České republiky přijeli.“

Neuběhl ani měsíc a v Řeži jsme přivítali zástupce italských společností věnujících se problematice vyřazování, likvidace, odvozu a ukládání radioaktivních odpadů. Hostitelem byly divize Chemie palivového cyklu a nakládání s odpady a ENERGOPROJEKT PRAHA. Hovořilo se o měření a likvidaci radioaktivních odpadů z jaderných elektráren, radioaktivitou kontaminovaných zařízení či materiálů a moderních postupech používaných v ÚJV Řež, a. s., k jejich zjišťování, zajištění a následné likvidaci či bezpečnému uložení. Význam, který italská strana setkání přisuzovala, dokládala i přítomnost paní Vandy Spataro, obchodní atašé italského velvyslanectví v Praze, zástupců firmy Nucleco, dceřiné společnosti SOGIN i představitelů vyššího managementu (techničtí či obchodní ředitelé apod.) a dalších zástupců desítky firem.

Vladimír Věrčák

Vzpomínka na Mirka Hodana

Letos by se Mirek Hodan, zakladatel turistického oddílu v Řeži, dožil devadesáti let. Na jeho osobnost a práci jsme se zeptali jeho bývalých „dětí“ a spolupracovníků. Z té starší generace na něj zavzpomínal pan Miloš Beran a vzpomínky dávné i nedávné společně oprášili Marie a Tomáš Těthalovi.

Miloš Beran…

Od kdy jste se znal s Mirkem Hodanem?

Já jsem do Řeže přišel roku 1961 po škole, kdy jsem sem dostal tzv. umístěnku do jaderného ústavu, Mirek Hodan byl starousedlík. Trochu jsme se znali z práce, věděli jsme o sobě, ale dokonale jsme se poznali až po roce 1968, po nástupu normalizace. V té době jsem měl malé děti a kolem roku 1970 přišly do věku, kdy bylo zapotřebí, aby se něčemu věnovaly. Takže náš takový první kontakt s turisťákem byl v roce 1970 na Vánoce.

Kdy založil turistický oddíl v Řeži? Co ho k tomu vedlo?

Ještě před založením turistického oddílu v Řeži pracoval s dětmi, měl vazby na junácké a skautské vedoucí. Později, na konci šedesátých let, místní funkcionáři naháněli děti do Pionýra. Mirek to ale vždycky dokázal zaonačit tak, aby k tomu nedošlo. I pro nás ostatní dospělé to byla velká morální podpora. Turisťák ale potřeboval poměrně velkou podporu, a protože většina vedoucích byla zároveň zaměstnanci jaderného ústavu, založil se tam tedy turistický kroužek při ROH. Jezdilo se pak na společné výlety, ústav poskytoval kroužku a tedy i oddílu zejména finanční podporu, na velké výlety nám běžně půjčovali autobus.

Jaký byl vlastně člověk a jak ho vnímaly děti?

Těžko se dá vyjádřit, jaký byl Mirek člověk. On sám děti neměl, tak snad právě proto byl pro ostatní děti jako jejich táta i kamarád. S dětmi to nesmírně uměl, dokázal si je získat, úplně to z něj vyzařovalo.

Jakou funkci plnil turistický oddíl v naší obci? Není obvyklé, aby v menších obcích fungovaly velké oddíly se spoustou aktivit…

Určitě, takových moc nebylo. Oddíl pod Mirkovým vedením dokázal spoustu věcí. Nebyla to jenom turistika, ale třeba i společenské vyžití. V té době nebylo pro lidi mnoho možností trávení volného času, turisťák jim ho poskytl vrchovatě.

Kolik volného času věnoval Mirek Hodan oddílu? Hodně dospělých působilo jako další vedoucí?

Mirek oddílu věnoval veškerý svůj volný čas, to byl jeho život. My ostatní jsme jako vedoucí pracovali nejčastěji po dobu, kdy naše děti byly malé a chodily do oddílu.

Turistický sraz Jedovnice, Mirek Hodan stojí úplně vpravo

Většinou jsme už nedokázali věnovat se tomu po tak dlouhou dobu jako Mirek.

Co všechno Mirek Hodan s dětmi podnikal?

Novoroční vycházky, dálkové pochody, výlety po horách, cyklistika, voda, v zimě lyžování, v létě tábory, nejrůznější branné závody a soutěže, na kterých jsme vyhrávali kde co.

Kdy přišel oddíl ke své chalupě v Knínici?

Bylo to někdy kolem roku 1971. Chalupa byla ale v podstatě od války opuštěná ruina, plná sutě, a bylo nutné ji nejdřív pořádně opravit. Povedlo se to ale poměrně rychle a už v roce 1972 jsme na ni mohli začít jezdit.

Myslíte, že osobnost Mirka Hodana měla pro naši obec velký význam?

To bezpochyby. Oddíl a Mirkův elán nás v podstatě pomohly za neradostných časů udržet při životě. A jestli někdo může být dokonalý po lidské a morální stránce, tak to Mirek Hodan byl.

Marie a Tomáš Těthalovi…

Vy oba jste do oddílu začali chodit už jako děti. Kolik vám tehdy bylo?

Tomáš nastoupil do TOMu v toce 1970 v osmi letech, Marie později, přibližně v devíti letech.

Jak byste popsali práci Mirka Hodana s dětmi? Čím si je získával?

Mirek Hodan spolu s Jarmilou Hodanovou věnovali téměř veškerý volný čas řežským a husineckým dětem. Pomáhali vychovávat několik generací k turistice, lásce k přírodě, kamarádství a poctivosti. Organizovali pravidelné schůzky v klubovně i mimo ni, jednodenní výlety, letní tábory, turis-

tické závody, víkendové pobyty na chalupě v Knínici i jinde. Mirkovi se podařilo ke spolupráci přivést i rodiče dětí, kteří pomáhali při brigádách i vedení oddílu. Měl obrovské charizma a byl přirozenou autoritou pro děti i dospělé.

Jakou funkci plnil turistický oddíl v naší obci? Není obvyklé, aby v menších obcích fungovaly velké oddíly se spoustou aktivit…

Turistický oddíl po generace stmeloval část obyvatel obce, vychovával mládež, snažil se jim smysluplně vyplnit jejich volný čas a vést je. Děti se za nevelký peníz dostaly na lyže, do vzdálenějších koutů Čech i na Slovensko. Putovní tábory na kolech, výchova k vodáctví, úžasné dvoutýdenní tábory na Orlické přehradě, to všechno patří k našim nezapomenutelným zážitkům. Myslíme si, že lidí se stejnými hezkými vzpomínkami je v obci celá řada. Mirek do oddílu nikdy nevnášel politiku, ani v dobách největšího temna. Dodnes nevíme, jak se mu podařilo odrážet stabilní vnější tlak na přestavbu TOMu na Pionýra. Jsme přesvědčeni, že kamarádské vztahy z období života v TOMu přispěly k dobré atmosféře a nekonfliktním vztahům později dospělých lidí žijících v naší obci.

Turistický oddíl si tedy některé děti sám „vychoval“, a ty pak zůstávaly v oddílu jako vedoucí. Jak to Mirek Hodan dokázal, že se mu odrostlé děti nerozutekly a naopak se rozhodly věnovat práci s těmi mladšími?

Ne každý, kdo prošel TOMem, se později stal vedoucím. To ani nebylo potřeba. Mirek oslovoval část dorostu k přípravě

50. narozeniny Mirka Hodana v Knínici

na vedoucí, oddíl je posílal ke vzdělávání, a Mirek se jim snažil maximálně předat to, co sám věděl a uměl. Motivoval dorost svým příkladem.

Povedlo se mu také získat pro oddíl chalupu v severočeské Knínici, která oddílu slouží dodnes. Jak takový kousek dokázal? Jak často byla potom chalupa oddílem využívána?

Chalupu v Knínici Mirek objevil při zimních zájezdech do ubytovny v této obci počátkem sedmdesátých let. Šlo o zdevastovaný objekt, bývalý Gasthaus, kde bydlela ještě několik let po převodu nemovitosti na oddíl místní knínická rodina. Mirek věnoval osobní práci, ale i organizační úsilí k uskutečnění přestavby, zařídil mnoho brigád dospělých z obce, ale i z ÚJV a ostatních organizací řežského areálu.

Na rekonstrukci a údržbě se samozřejmě vydatně podílely i děti. Práce na společné ubytovně jim dala pocit sounáležitosti a braly tento objekt za svůj. Na chalupu se jezdilo téměř každý víkend v zimě, na jarní prázdniny, v létě už méně. Jednou zde byl i letní tábor, myslíme, že to bylo v roce 1974. Chalupa postupně dostávala lepší vzhled i vnitřní výbavu. Topilo se jen v kamnech, ale i v tom bylo trochu romantiky. Mirek někdy přijel na chalupu dřív, aby všude zatopil. Všichni si také pamatujeme jeho obrovský batoh, pomocí kterého zásoboval celý víkendový pobyt jídlem. Až později začali se zásobováním vypomáhat rodiče se svými auty.

Zkuste vyjmenovat, jaké různé aktivity turistický oddíl provozoval a které vás jako děti nejvíce bavily?

Každého baví něco jiného, každý si zde mohl najít to svoje. Oddíl je turistický, proto pěší turistika, turistika na kolech a běžkách patřila k základním činnostem oddílu. Při letních táborech se mnoho dětí naučilo plavat, ale i základním dovednostem na kánoích nebo kajaku, někteří členové oddílu byli po mnoho let velmi úspěšní v turistických závodech. Součástí táborů byly i zručnostní disciplíny od uzlování, práce s dřevem až po vaření, stavbu stanů, zpěv, topografie a další dovednosti. Hrály se kolektivní míčové, ale i jiné hry, plnili se bobříci, děti držely noční hlídky, pořádaly se táborové ohně s programem…

Oba jste se v dospělosti ujali v oddíle funkce vedoucích. Jak jste už jako dospělí vnímali Mirka Hodana a jakou formu měla spolupráce s ním?

Mirek byl nepsanou autoritou, měl obrovské zkušenosti, které nenásilnou formou předával dál. Nepil, nekouřil, byl to čestný a férový člověk. Veškeré dění Mirek poctivě zaznamenával svým fotoaparátem, nafotil spoustu barevných diapozitivů a černobílých fotek. Zřídka byly i momenty, kdy všechno neklapalo úplně růžově, přece jen jsme měli mladší a bujnější krev. Všichni ho ale měli rádi jako vedoucího i jako člověka. O to více jsme s lítostí sledovali, jak mu v pozdějším věku pomalu ubývaly síly.

Turistický oddíl pak pokračoval dál i po smrti Mirka Hodana. Myslíte, že to bylo i díky jeho odkazu, který tu po něm zůstal? Že vlastně založil a celá léta budoval organizaci, která pak mohla dál fungovat a navazovat na tradici a zkušenosti, které svým následovníků předával?

Vedení oddílu se ujali lidé, se kterými Mirek spolupracoval, zejména Honza Novotný, ale i ti, které jako vedoucí vychoval. Zde bychom zmínili zejména Ivanu Pínovou. Ti pokračovali ve vedení oddílu, který i nadále plnil podobné funkce jako za Mirka. Více se však začal orientovat na cykloturistiku, a to hlavně při letních táborech. Změnou také bylo, že oddíl už přes léto nemohl jezdit na krásnou Myší louku na Orlíku, a proto se pro každý rok hledalo na letní tábor nové místo. Lidé ve vedení oddílu se postupně obměňovali, ale věříme, že ho všichni chtěli vést alespoň částečně tak dobře, jako to dělal Mirek.

Děkuji všem za rozhovor.

Jitka Kroupová, současná vedoucí TOMu

Pád letadla v Husinci o Velikonocích 1945

Od počátku roku 1945 se již nezadržitelně blížil konec války, což obyvatelstvo Protektorátu Čechy a Morava pociťovalo nejen na horších se zásobovacích podmínkách, ale i na stále se blížící válečné vřavě, které byli až doposud ušetřeni. Dříve než se mohli radovat ze znovu nabyté svobody a míru, museli si však projít ještě řadou dramatických chvil, které se nevyhnuly ani tehdejším obyvatelům Husince a Řeže.

Většina českých měst a obcí v prvních měsících toho roku zažila nejprve ústup německých jednotek a posléze postup spojeneckých armád. Pozvolna se blížící válečná fronta se v našem okolí projevila mimo jiné i bombardováním Prahy poprvé už 15. listopadu 1944 a pak ještě 14. února 1945 a 25. března 1945. Obyvatelstvo Husince a Řeže si kromě toho od počátku roku 1945 zvykalo na zvýšenou přítomnost německých letadel v nejbližším vzdušném prostoru. Na přelomu listopadu a prosince 1944 se totiž německá bombardovací eskadra Kapfgeschwader (Jagd) 6 složená ze tří skupin přesunula na letiště ve Kbelích, Ruzyni a v Klecanech (v místech dnešního Aholdu). Zde se měli piloti bombardérů přeškolit na piloty stíhacích letadel a brzy se zapojit do leteckých stíhacích bitev na obranu Německé říše. Skupina sídlící na letišti v Klecanech se učila létat na stíhacích letounech typu Messerschmidt Bf 109K-4. Jejich pobyt v Klecanech a výcvik, který začal nejspíše v lednu 1945, přirozeně vyvolával v místních obyvatelích širokého okolí pocit nejistoty.

Obavy z nebezpečných událostí se naplnily na konci března. Na Bílou sobotu 31. března 1945 krátce po 14. hodině začala letecká bitva ve vzdušném prostoru Klecan, Kralup nad Vltavou a jejich okolí a trvala zhruba půl hodiny. Za tu dobu se americkým mustangům podařilo sestřelit nejméně 9 německých letadel, která se zřítila v blízkém okolí. Sami Američané přitom neutrpěli žádnou ztrátu. Dvě letadla se zřítila u Máslovic (jedno spadlo u Dolského rybníka a další v polích severně od obce zhruba v místech dnešního letiště Vodochody). Jeden letoun skončil pádem na železniční trať u Dolan. Pády dalších letadel dosvědčovaly, že k nejvíce střetům došlo v blízkosti Kralup, jedna německá stíhačka se zřítila nedaleko Úžic a další přímo na kralupské letiště. Jiný německý stroj havaroval u Chvatěrub a další se zřítil v Žalově, kde střely z bitvy poškodily některé budovy a způsobily škody na střechách a oknech. Mezi účastníky bitvy lze pravděpodobně započítat i havarované německé vojenské letadlo u Horoušan, které se sice nachází až u Úval, ale při rychlosti letadel, které byly schopny letět 600 km/h,

Dům Kejnarových (č.p. 8) po pádu letadla vyhořel i s chlévy

to nepředstavovalo žádnou podstatnou vzdálenost.

Jedno ze sestřelených letadel se zřítilo i do Husince přímo na dům čp. 8 v dnešní Husinecké ulici. Někteří lidé se ihned schovali do sklepa v domnění, že se jedná o bombardování. Uplynulo ostatně jen několik dní od posledního bombardování Prahy a rozsáhlého bombardování Kralup (22. března), při kterém byla cílem tamější rafinerie. Brzy se však ukázalo, že na dům Kejmarových (čp. 8) spadlo vojenské letadlo. Vzpomínky na událost se různí. Lidé nebyli jednotní v tom, jestli spadl Američan, nebo Němec, za což mohl i propagandistický německý rozhlas, který informoval o letecké bitvě severně od Prahy, ve které Němci rozprášili americké letouny. Opak byl však pravdou, pilotem byl německý nadporučík, pětadvacetiletý Walter Strehle, který byl pravděpodobně sestřelen v čase 14.20 h. Američani v této letecké bitvě slavili drtivé vítězství.

Objevily se i domněnky, že letadlo někdo sestřelil ze země. Mnohem pravděpodobnější však je, že Messerschmidt pilotovaný nadporučíkem Strehlem byl obětí vzdušného souboje. V Žalově ostatně lidé část bitvy přímo sledovali, viděli dva nálety na klecanské letiště a jeden vzdušný boj přímo nad Žalovem. Jinou část bitvy zahlédli lidé v Dolanech, kam rovněž spadlo německé letadlo. Bitva zřejmě souvisela s nálety na železniční tratě, které Američané prováděli ve větším množství právě na Bílou sobotu v různých částech Čech. Šlo jim především o zastavení dodávek zbraní do Německa.

V Husinci se po pádu letadla zranili dva lidé. Kejmarovým shořel dům i s chlévem,

Pohled na vyhořelý dům od Vltavy

komise zemského národního výboru následujícího roku stanovila škody 105 000 Kčs. Oheň přeskočil i na sousední dům čp. 11, který patřil Anně Hořánkové a jejímu synovi Antonínovi, a poničil nejen jejich obytný dům, ale také stáj a stodolu. Z fotografií vyplývá, že došlo i k poškození domu čp. 15, který rovněž patřil Hořánkovým. Škoda na movitých i nemovitých věcech byla v tomto případě odhadnuta na 52 000 Kčs.

Propuknuvší požár začal ohrožovat i okolní budovy, a proto se místní hasiči okamžitě pustili do hašení. Hasičárna se tehdy nacházela jen asi 100 metrů od místa neštěstí, což urychlilo požární zásah. Naopak situaci komplikoval fakt, že někteří hasiči bydleli až v Řeži a chvíli trvalo, než se do Husince dostali. Později velitel Sboru dobrovolných hasičů Josef Nebeský ve zprávě o činnosti sboru uvedl, že hašení hospodářských budov po pádu letadla se účastnilo dvanáct členů místního sboru, dalších pět hasičů ze Žalova a jeden z Klecan. Z Větrušic se dostavil tehdejší okrskový velitel František Novák.

Pádem letadla však dramatické události v Husinci a Řeži zdaleka nekončily. Blížil se květen, během kterého došlo k Pražskému povstání, kapitulaci Německa a osvobození Československa. I tyto události poznamenaly dějiny naší obce. Vzhledem k tomu, že z tohoto období chybí poměrně dost písemných záznamů, bylo by dobré nashromáždit alespoň vzpomínky, abychom do budoucna nezapomněli, co se zde v oněch přelomových dnech odehrálo. Pokud byste o něčem takovém věděli, kontaktujte, prosím, obecní úřad a v budoucnosti by mohl vzniknout další článek o těchto událostech.

Prameny a literatura:

Archiv obce Husinec. Zpráva velitele k valné hromadě Sboru dobrovolných hasičů Husinec z 22. 7. 1945.

PLAVEC, Michal: Letecká bitva o Bílé sobotě 1945. Nové pohledy z českých i zahraničních archivů. Studie a zprávy. Historický sborník pražského okolí, ročník 3/2013, str. 117–125.

Jiří Šoukal

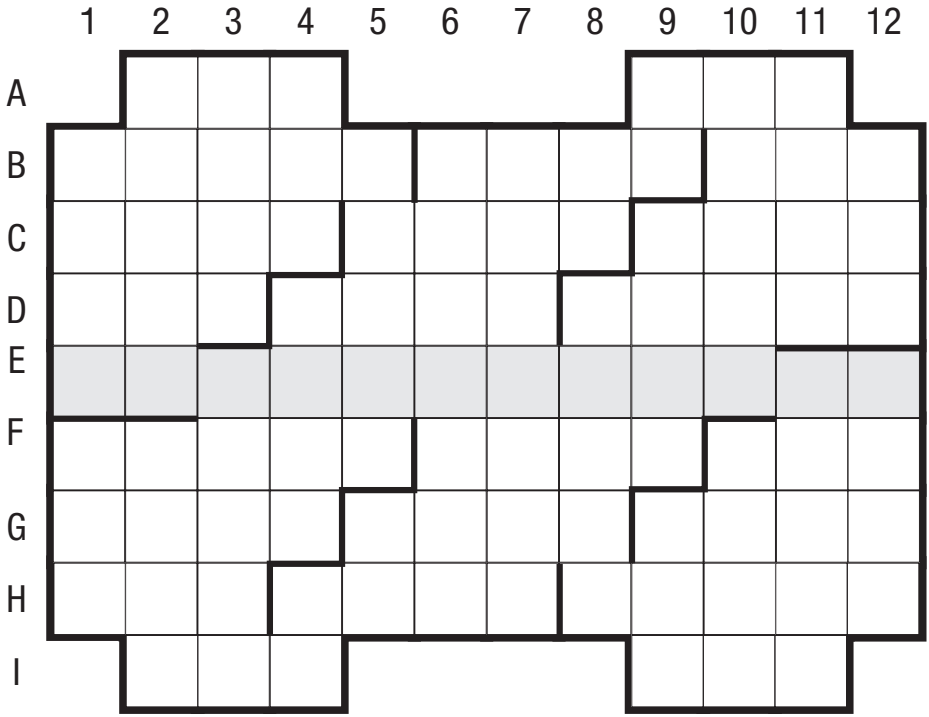

Tajenka ukrývá název povídky z pera spisovatele a kněze Václava Beneše Třebízského, který osmdesátých letech 19. století působil také v sousedních Klecanech.

VODOROVNĚ: A. SPZ Kolína; souhlas. **B.** Nejúrodnější část půdy; část těla obratlovce; značka čisticího písku. **C.** Obdělávat půdu; povrchové kamenné doly; sladkovodní ryba. **D.** Mléčný výrobek; domácky Helena; rodilá. **E. TAJENKA. F.** Tvary atletických drah; značka rostlinného tuku; hlasitý šum. **G.** Český politolog a spisovatel; sibiřská řeka; nemajetná. **H.** A sice; které; přenášet. **I.** Osobní zájmeno; věnovat.

SVISLE: 1. Návštěvník; německy "dědeček". **2.** Posel; právo odporu. **3.** Arabské jméno; přívod vody na mlýnské kolo. **4.** Zámezí ve sportu; berle; německy "ano". **5.** Snížení cen; solmizační slabika. **6.** Součást kněžského oděvu. **7.** Osahané. **8.** Mezinárodní kód Sýrie; mužské jméno (9. 8.). **9.** Chemická značka astatu; značka plynových spotřebičů; obyvatel Domažlic. **10.** Druh nelétavého ptáka; zrzavá. **11.** Obec, součást Jindřichova Hradce; nebavit. **12.** Slovensky „jaká"; drahý kámen.

POMŮCKA: G. Pehe.

VYLUŠTĚNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA: …v máji vyschne.

Jitka Kroupová

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ

VCHÁZÍTE-LI DO HONITBY MS ZDIBY - KLECANY

Děkujeme Vám předem,
že svého psa upoutáte
a nenecháte ho volně pobíhat
přírodou.....

ZÁKON TO ZAKAZUJE!!!!!!

(§ 10, zákona 449/2001, sb.)

Pište do Naší vesnice!
Stojíme o vaše příspěvky k jakémukoliv tématu, probíranému nebo ne, otevřít ho můžeme vždycky. Pošlete e-mail starostce, místostarostce nebo na ou@husinec-rez.cz. Těšíme se na nové články.
NAŠE VESNICE vydává Obecní úřad Husinec-Řež, uzávěrka 15. 6. 2014, registrováno u OkÚ Praha východ č. MK ČR 12688.
Redakce: tel. 220 940 309, e-mail: ou@husinec-rez.cz, www.husinec-rez.cz
Tisk časopisu je sponzorován ÚJV, a.s., tištěno společností EURONOVAGROUP s.r.o.